

Cine ești, străine ?

Camelia Florescu

Cine ești, străine? Ce-ai venit să ștergi ?
Gândurile mele, amintirea lui,
Celui pentru care viscolul de-afară
Mă mai poartă încă peste mări hai-hui?
Cine ești străine? Țeste rupte crengi
Pomul tot din mine, ramurile toate,
Sunt bolnave toate de amar albastru
De nepuse mese, de singurătate
Cine ești, străine? Și-unde vrei să mergi?
Unde crezi c-adapă dorul , neputința,
Sau topita tundră din ăst lăstăriș ?
Cine-ți este țara? Care ți-e credința ?
Cine ești străine? unde vrei s-alergi?
Unde vrei cu tine să mă iei pe culme?
Unde crezi că poate lumânarea mea
Să mai lumineze, să mai ardă-n lume ?
Cine ești străine? Cum poți să-nțelegi?
Nu mai crește iarba în cetăți sub brazde
Nu mai iese seara luna de sub nori
Nu mai suntem oaspeți, nu mai suntem gazde
Cine ești, străine, ce-ai venit să ștergi?
Ce-ai venit să tulburi? Ce-ai venit să-mi spui?
Nu-s decât un țipăt, scris pe colț de inimi
Cât un ceas de patimi, agățat în cui
Cine ești , străine? Ce-ai venit să-mi spui?